

Afgørelse truffet af:
Ankestyrelsen

Afgørelsesdato:
21-03-2013

Uds. dato:
31-05-2013

Nummer:
66-13

J.nr.
5500141-12

Status: Gældende

Principafgørelse om: **mellemkommunal refusion - efterværn - botilbud for voksne**

Lov:

Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område - lovbekendtgørelse nr. 930 af 17. september 2012 - § 9c, stk. 9 og § 9c, stk. 3

Resumé:

Principafgørelsen fastslår

Retten til refusion på grundlag af en beslutning om efterværn ophører, når efterværnet bringes til ophør

Efterværn ydes for i en afgrænset periode at hjælpe den unge, der har været anbragt uden for hjemmet, til en bedre overgang til voksenlivet. En pligt til refusion af udgifter til efterværn vil tilsvarende vedrøre denne afgrænsede periode.

Et ophold i botilbud for voksne vedrører ikke en afgrænset periode. Pligten til refusion af disse udgifter består, indtil borgeren ikke længere har ophold i det bevilgede botilbud eller tilsvarende botilbud.

De to typer hjælp ydes til to forskellige persongrupper og en ung, der bevilges efterværn, vil almindeligvis ikke have behov for efterfølgende at tage ophold i et botilbud for voksne.

Opholdskommunen må ved overvejelse om bevilling af efterværn være opmærksom på, om den unges behov er så omfattende, at betingelserne for efterværn ikke er opfyldt. I den situation må hjælpen ydes efter voksenreglerne allerede ved det 18. år.

Vurderer opholdskommunen efter en periode med efterværn, at der i stedet fremover bør bevilges hjælp efter voksenreglerne, vil der kun være ret til refusion for fremtidige udgifter, hvis de almindelige betingelser for refusion i retssikkerhedslovens § 9c, stk. 2., stk. 4, eller stk. 5, er opfyldt.

Kommunerne kan i tvivlstilfælde aftale indbyrdes, hvordan fremtidige udgifter fordeles

Er kommunerne enige om, at det er usikkert om hjælp efter efterværnsreglerne er tilstrækkelig, og at der kan blive tale om hjælp efter voksenreglerne efter efterværnet, kan kommunerne aftale, hvordan disse udgifter fordeles.

Afgørelse:

1. Baggrund for at behandle sagen

Ankestyrelsen har behandlet sagen for at afklare praksis for mellemkommunal refusion og handleforpligtelse, når efterværn afløses af et ophold i botilbud for voksne.

2. Reglerne

Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område § 9c, stk. 3, fastslår, at refusionen for udgifterne ved et barns anbringelse uden for hjemmet opretholdes, hvis der iværksættes efterværn, når den unge fylder 18 år.

Det fremgår af § 9c, stk. 9, at retten til refusion for udgifter ved bl.a. botilbud til voksne (men ikke efterværn i stk. 3) består frem til borgeren ikke længere har ophold i dette eller et tilsvarende botilbud.

3. Andre Principafgørelser

Gældende

Følgende Principafgørelser er brugt ved afgørelsen og gælder stadig:

233-10: efterværn ydes for at hjælpe den unge til en bedre overgang til voksenlivet, og bevillingen forudsætter, at den unge kan få noget ud af efterværnet. Der skal derfor være udsigt til en positiv udvikling i efterværnet, men det er ikke et krav, at den unge skal blive helt selvhjulpent senest ved det fyldte 23. år.

4. Den konkrete afgørelse

Ankestyrelsen har i møde truffet afgørelse i jeres sag om praksis vedrørende mellemkommunal refusion og handleforpligtelse, når efterværn afløses af et ophold i botilbud for voksne.

Resultatet er

- A Kommunes refusionstilsagn bortfaldt, da B Kommune bragte efterværnet til ophør

Det betyder, at B Kommunen er handle- og betalingskommune.

Vi ændrer således afgørelsen fra Det Sociale Nævn i Statsforvaltningen Y.

Der var enighed på mødet.

Begrundelsen for afgørelsen

Det er en betingelse for at få refusion, at en af lovens betingelser er opfyldt.

Sagen opfylder ikke betingelsen i § 9c, stk. 9, fordi kommunens tilsagn vedrører efterværn og dette efterværn ophørte, da B Kommune traf afgørelse om optagelse i botilbud efter servicelovens § 107 i januar 2011.

Reglen om fortsat ret til refusion, hvis der ydes en anden type omfattende hjælp, gælder ikke refusion som følge af efterværn.

Det fremgår modsætningsvis af § 9c, stk. 9, som ikke henviser til stk. 3 om efterværn.

Vi har ikke taget stilling til, om afgørelsen i 2007 om efterværn var korrekt. Vi bemærker dog, at efterværn ydes for at hjælpe den unge til en bedre overgang til voksenlivet, og at bevillingen forudsætter, at den unge kan få noget ud af efterværnet. Der skal derfor være udsigt til en positiv udvikling i efterværnet, men det er ikke et krav, at den unge skal blive helt selvhjulpent senest ved det fyldte 23. år. Principafgørelse 233-10 redegør for problemstillingen.

Kommunerne må forud for beslutning om efterværn være opmærksomme på, at der ikke er ret til efterværn, hvis en positiv udvikling ikke kan forventes.

Bemærkninger til nævnets afgørelse og genvurdering

Nævnet har i sagen anført, at den omstændighed, at det ved det 18. år vurderes, at borgeren vil kunne profitere af at forblive under "børneparagrafferne" i en periode, ikke skal være til hinder for, at efterværnskommunen fortsat har ret til refusion, når efterværn afløses af foranstaltninger efter § 107. Nævnet bemærker i denne forbindelse, at det ikke er en forudsætning for at iværksætte efterværn, at det vurderes, at den unge efterfølgende vil kunne klare sig i egen bolig, men blot, at den unge vil kunne have gavn af fortsat at være under anbringelse.

Ankestyrelsen bemærker, at vi ikke er enige i denne vurdering. Der er tale om 2 hjælpeforanstaltninger til 2 forskellige persongrupper, og en person i efterværn vil almindeligvis ikke efterfølgende have behov for at blive optaget på et botilbud efter § 107. Hvis kommunerne er enige i, at der kan være tvivl om, hvilken persongruppe den unge tilhører, har kommunerne mulighed for at indgå aftale om fordeling af udgifterne jfr. § 9c, stk. 10.

Oplysninger i sagen

Vi har afgjort sagen på grundlag af:

- De oplysninger, som forelå da nævnet traf afgørelse i sagen
- nævnets afgørelse af 22. juni 2012

- Klagen til Ankestyrelsen af 13. juli 2012
- nævnets genvurdering

Det fremgår af sagen, at NN var anbragt i plejefamilie af A frem til 2007, hvor han blev 18 år. A Kommune traf herefter afgørelse om efterværn i form af fortsat ophold i plejefamilien, og oversendte sagen til B Kommune, der var ny opholdskommune.

I 2009 vurderede B Kommune at hjælpen fremover bedre kunne ydes efter voksenreglerne og han blev derfor i januar 2011 visiteret til et botilbud efter servicelovens § 107

A Kommune traf i januar 2011 afgørelse om, at der ikke var ret til refusion fremover til dækning af udgifter vedrørende NN.

B Kommune klagede over afgørelse.

Nævnet ændrede A Kommunes afgørelse og fastslog, at der fortsat var ret til refusion.

Nævnet har begrundet afgørelsen med, at der var tale om en foranstaltning, som var en fortsættelse af den oprindelige foranstaltning, som A Kommune havde iværksat.

A Kommune har klaget over nævnets afgørelse.

I klagen til Ankestyrelsen er det anført, at det mellemkommende efterværnsforløb afbrød refusionsforløbet.

Nævnet har ved genvurdering bemærket, at den omstændighed, at det ved det 18. år vurderes, at borgeren vil kunne profitere af at forblive under "børneparagrafferne" i en periode, ikke skal være til hinder for, at efterværnskommunen fortsat har ret til refusion, når efterværn afløses af foranstaltninger efter § 107. Nævnet bemærker i denne forbindelse, at det ikke er en forudsætning for at iværksætte efterværn, at det vurderes, at den unge efterfølgende vil kunne klare sig i egen bolig, men blot, at den unge vil kunne have gavn af fortsat at være under anbringelse.